

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 143/16

Luxemburg, 21 decembrie 2016

Hotărârea în cauza C-201/15
Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias,
Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

Dreptul Uniunii nu împiedică, în principiu, un stat membru să se opună, în anumite împrejurări, unor concedieri colective, în interesul protecției lucrătorilor și a ocupării forței de muncă

Cu toate acestea, în cadrul unei asemenea reglementări naționale, care trebuie în acest caz să tindă la o conciliere și la un just echilibru între, pe de o parte, protecția lucrătorilor și a ocupării forței de muncă și, pe de altă parte, libertatea de stabilire și libertatea de a desfășura o activitate comercială a angajatorilor, criteriile legale pe care autoritatea competentă trebuie să le aplice pentru a se putea opune unui plan de concediere colectivă nu pot fi, printre altele, formulate într-o manieră generală și imprecisă

Societatea greacă AGET Iraklis, care produce ciment și al cărei principal acționar este multinaționala franceză Lafarge, contestă decizia ministerului muncii de a nu autoriza planul său de concediere colectivă (plan care prevedea închiderea unei uzine situate în Chalkida pe Insula Evia și suprimarea a 236 de posturi). În Grecia, atunci când un plan de concediere colectivă nu face obiectul unui acord între părți, prefectul sau ministrul muncii poate, după evaluarea a trei criterii (și anume condițiile de pe piața muncii, situația întreprinderii și interesul economiei naționale), să nu autorizeze efectuarea, în totalitate sau în parte, a concedierilor preconizate. Atunci când planul de concediere nu este autorizat, acesta nu poate fi pus în aplicare.

Sesizat cu această cauză, Symvoulio tis Epikrateias (Consiliul de Stat elen) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă o astfel de autorizație administrativă prealabilă este conformă cu directiva privind concedierile colective¹ și cu libertatea de stabilire garantată de tratate (libertate pe care multinaționala franceză Lafarge o exercită prin intermediul participațiilor majoritare pe care le deține în speță în capitalul societății grecești AGET Iraklis). În cazul unui răspuns negativ, instanța elenă solicită să se stabilească dacă reglementarea elenă poate totuși să fie considerată compatibilă cu dreptul Uniunii ținând seama de faptul că Grecia trece printr-o criză economică gravă și se confruntă cu un nivel al șomajului deosebit de ridicat.

În hotărârea sa de astăzi, Curtea examinează mai întâi compatibilitatea legislației elene cu directiva. Ea consideră în această privință că **directiva nu se opune, în principiu, unui regim național care conferă unei autorități publice prerogativa de a împiedica concedieri colective** printr-o decizie motivată adoptată după o examinare a dosarului și după luarea în considerare a unor criterii de fond predefinite, **cu excepția cazului în care un astfel de regim privează directiva de efectul său util**. Directiva ar putea fi privată de efect util, printre altele, dacă, ținând seama de criteriile aplicate de autoritatea națională, orice posibilitate efectivă a angajatorului de a efectua concedieri colective ar fi, în practică, exclusă.

În speță, AGET Iraklis afirmă că autoritățile elene s-au opus în mod sistematic concedierilor colective preconizate care le-au fost notificate. Așadar, va reveni instanței elene sesizate cu această cauză sarcina să verifice dacă, în considerarea criteriilor de evaluare aplicate de autoritățile elene, directiva este privată de efect util întrucât angajatorii nu dispun de nicio posibilitate efectivă de a efectua concedieri colective.

¹ Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO 1998, L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95).

Curtea examinează în continuare compatibilitatea legislației elene cu libertatea de stabilire. Ea consideră în această privință că **reglementarea elenă este susceptibilă să constituie un obstacol grav în calea exercitării libertății de stabilire în Grecia**. Astfel, această reglementare este de natură să facă mai puțin atractiv un acces la piața elenă și să reducă considerabil, chiar să elimine posibilitatea, pentru orice operator din alt stat membru care ar intenționa să își moduleze activitatea sau să renunțe la aceasta, de a se separa, dacă este cazul, de lucrătorii angajați anterior. Curtea concluzionează așadar în sensul existenței unei **restricții privind libertatea de stabilire**.

Curtea amintește că **o asemenea restricție poate fi justificată de motive imperative de interes general**, precum protecția lucrătorilor sau promovarea ocupării forței de muncă și a încadrării în muncă. Curtea constată în această privință că **simplul fapt că un stat membru prevede că concedierile colective preconizate trebuie, în prealabil, să fie notificate unei autorități naționale dotate cu prerogative de control ce îi permit, în anumite împrejurări, să se opună unui astfel de proiect pentru motive legate de protecția lucrătorilor și a ocupării forței de muncă, nu poate fi considerat contrar nici libertății de stabilire, nici libertății de a desfășura o activitate comercială** consacrată de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, un asemenea regim nu are drept consecință excluderea, chiar prin natura sa, a oricărei posibilități de a efectua concedieri colective, ci vizează numai să încadreze această posibilitate astfel încât să se ajungă la un just echilibru între interesele legate de protecția lucrătorilor și a ocupării forței de muncă (în special protecția împotriva concedierilor nejustificate) și cele legate de libertatea de stabilire. Curtea concluzionează că un asemenea regim poate să îndeplinească cerința proporționalității și că nu afectează de altfel conținutul esențial al libertății de a desfășura o activitate comercială.

Curtea examinează în continuare cele trei criterii în lumina cărora autoritățile elene trebuie să examineze planurile de concediere colectivă. Curtea consideră că primul criteriu (interesul economiei naționale) nu poate fi admis, întrucât obiectivele de natură economică nu pot constitui un motiv de interes general care să justifice o restricție privind o libertate precum libertatea de stabilire. În schimb, **în ceea ce privește celelalte două criterii de apreciere (situația întreprinderii și condițiile de pe piața muncii), acestea par, a priori, să poată fi legate de obiectivele legitime de interes general pe care le reprezintă protecția lucrătorilor și a ocupării forței de muncă**.

Curtea constată însă că **aceste două criterii sunt formulate într-o manieră foarte generală și imprecisă**. Astfel, angajatorii respectivi nu știu în ce împrejurări specifice și obiective autoritățile elene pot să se opună planurilor de concediere colectivă: situațiile sunt potențial numeroase, nedeterminate și nedeterminabile, iar criteriile lasă autorităților elene o largă marjă de apreciere dificil de controlat. **Asemenea criterii imprecise, care nu se întemeiază pe condiții obiective și controlabile depășesc ceea ce este necesar** pentru atingerea scopurilor menționate și nu pot, prin urmare, să îndeplinească cerințele principiului proporționalității.

În sfârșit, în răspuns la a doua întrebare adresată de instanța elenă, Curtea declară că **existența eventuală, într-un stat membru, a unui context caracterizat printr-o criză economică gravă și printr-o rată a șomajului deosebit de ridicată nu este de natură să afecteze soluția reținută anterior**. Astfel, nici directiva, nici Tratatul FUE nu prevăd o derogare bazată pe existența unui asemenea context național.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106